

ਸ਼ੇਖ ਫ਼ਰੀਦ - ਸਬਦ ੧੨੯

ਨਿਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਖਵਣੁ ਗੁਣੁ ਜਿਹਬਾ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ ॥

ਸਲੋਕ, ਸ਼ੇਖ ਫ਼ਰੀਦ, ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ, ੧੩੮੪

ਨਿਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਖਵਣੁ ਗੁਣੁ ਜਿਹਬਾ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ ॥

ਏ ਤ੍ਰੈ ਭੈਣੇ ਵੇਸ ਕਰਿ ਤਾਂ ਵਸਿ ਆਵੀ ਕੰਤੁ ॥੧੨੧॥

ਸਾਰ: ਨਿਮਰਤਾ ਖੁਦ ਖੜੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਖਤ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦਇਆ ਅਤੇ ਸੂਝ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਫ਼ੀ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਬੋਝ ਤੋਂ ਹੌਲਾ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਨੂੰ ਪੀੜਾ ਅਤੇ ਤਿੱਖੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਦੇ ਭਾਰ ਹੇਠ ਦੱਬੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਡੀ ਸੰਚਾਰ ਜੁਗਤ ਦਇਆ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਅੰਤਰੀਵੀ ਸਿਆਣਪ ਦੀ ਤਰਜ਼ਮਾਨੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਕਠੋਰਤਾ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਆਪ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਇਹ ਗੁਣ ਸਦਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਕਿਧਰੇ ਵਧੇਰੇ ਹਨ; ਇਹ ਉਸ ਬਦਲਾਵ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹਨ ਜੋ ਇਕੱਲਤਾ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧ ਸਿਰਜਨ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਤੋਰਦਾ ਹੈ। ਰੁਪਾਂਤ੍ਰਣ ਦਾ ਇਹ ਆਲਮ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਮਾਰਗ ਹੈ ਜਿਸ ਉਪਰ ਤੁਰਦਿਆਂ ਸਾਡਾ ਤੱਤਸਾਰ ਸਾਡੀ ਮੂਲ ਏਕਤਾ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਨਿਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਖਵਣੁ ਗੁਣੁ ਜਿਹਬਾ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ ॥

ਨਿਮਰਤਾ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਮਾਫ਼ੀ ਉਹ ਗੁਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਿੱਠੀ ਬੋਲੀ ਅਨਮੇਲ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿਚ ਆਏ ਉਸ ਬਦਲਾਵ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਹਉਮੈ ਦਾ ਨਿਘਾਰ ਹੋ ਸਦਭਾਵਨਾ ਪੂਰਨ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਏ ਤ੍ਰੈ ਭੈਣੇ ਵੇਸ ਕਰਿ ਤਾਂ ਵਸਿ ਆਵੀ ਕੰਤੁ ॥੧੨੧॥

ਹੇ ਸਾਥੀ ਜਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨਗਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਅੰਤਰੀਵੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਵ ਸਾਡੇ ਮੁੱਖ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਥਾ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। (੧੨੧)

ਤੱਤ: ਸ਼ੇਖ ਫ਼ਰੀਦ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਅੰਤਰੀਵੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਵੈ-ਖੋਜ ਅਤੇ ਵਿਗਾਸ ਦੀ ਇਕ ਅਦਭੁਤ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੰਬੰਧ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁੱਖ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਸਮਰਥਾ ਵਿਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸੁਹਾਵਨਾ ਸਫ਼ਰ ਸਾਡੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਉਦਮ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲਕਦਮੀ

Oneness In Diversity Research Foundation

ਵੈੱਬਸਾਈਟ: OnenessInDiversity.com

ਈਮੇਲ: onenessindiversityfoundation@gmail.com